

ΕΤΟΣ 69ον

7 Μαρτίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3536)

ΤΟ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Στή ζωή πάντοτε υπάρχουν οί ισχυροί καί οί αδύναμοι. Ἡ ἰσχύς δέν ἔχει νά κάνει μόνο μέ τή σωματική δύναμη ἢ τήν ἐξουσία. Ὑφίσταται καί στή σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν Ἐκκλησία καί μέ ἐκείνους πού αὐτή ἔχει ὀρίσει νά εἶναι ἐπικεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων. Αὐτοί εἶναι οί ἐπίσκοποι, οί πνευματικοί, οί ἱερεῖς στίς ἐνορίες, ἀλλά καί ὅσοι χάρη στή γνώση, τήν πνευματική τους πρόοδο, τήν ἀφιέρωσή τους στό ἔργο τοῦ Θεοῦ ἔχουν ξεχωρίσει. Σέ ὅλους δόθηκαν τά χαρίσματα ἀπό τόν Θεό γιά νά διακονοῦν τούς ἀδελφούς τους τούς ἐλαχίστους. Ἴδιως ἀπέναντι στούς ποιμένες οί πιστοί ὀφείλουν ὑπακοή, σεβασμό, ἀναγνώριση στό ἔργο τοῦ Θεοῦ τό ὁποῖο ἐπιτελοῦν. Ὅμως καί οί ποιμένες, ἐπειδή εἶναι τύπος Χριστοῦ στό ποιμνίό τους, δέν πρέπει νά ἐπιτρέπουν στόν ἑαυτό τους νά καθιστά τήν ἐξουσία πού τούς δόθηκε «πρόσκομμα τοῖς ἀσθενέσιν», ἐμπόδιο γιά τούς αδύναμους (Α΄ Κορ. 8, 9).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δίνει αὐτή τή συμβουλή, καθότι βλέπει τό πρόβλημα τῆς τροφῆς ἀπό τίς θυσίες στά εἶδωλα νά ἔχει ἐπιφέρει ἀναστάτωση στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα τῆς Κορίνθου. Δέν εἶναι οί τροφές βεβαίως πού καθορίζουν τή θέση τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ὁ Παῦλος βλέπει ὅτι μία μερίδα ἀνθρώπων σκανδαλίζεται. Προτείνει λοιπόν στούς ποιμένες, ἀκόμη κι ἂν ἔχουν τήν ἐξουσία νά φάνε ἀπό τό κρέας τῶν εἰδώλων, νά μήν τό κάνουν, γιά νά θεραπεύσουν τόν λογισμό τῶν αδυνάμων.

Ἡ προτροπή τοῦ Ἀποστόλου ἔχει ἕνα εὐρύτερο περιεχόμενο. Πόσο οί ἄλλοι, οί ἐντός καί οί ἐκτός τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας, μποροῦν νά ρυθμίζουν τήν συμπεριφορά μας; Ἄν συνδέουν τήν πίστη στόν Χριστό μέ ἀσήμαντα καί ἐπουσιώδη, ποιά στάση καλούμαστε νά κρατήσουμε, ὄχι μόνο οί ποιμένες ἀλλά καί ὁ κάθε χριστιανός, γιά νά μήν σκανδαλιστοῦν;

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2)

Τό πρόσκομμα τῆς ἐξουσίας

Ἀδελφοί, βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύωμεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὐτῆ πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἡ κριτικὴ τῶν ἐκτός τῆς κοινότητος

Ὁ Παῦλος θέτει τρεῖς προϋποθέσεις. Πρῶτα ἀναφέρεται στὴ ζωὴ τῆς ἴδιας τῆς κοινότητος. Ὁ χριστιανός δὲν μπορεῖ νὰ σκέφτεται καὶ νὰ δρᾷ μὲ βάση τὸ πῶς καὶ τὸ τί ἐπιθυμοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι πιστεύουν, ἀλλὰ στὴν οὐσία ἀπέχουν ἀπὸ τῆ ζωῆ τῆς ἐπισκοπῆς, τῆς ἐνορίας, τῆς μονῆς. Οἱ ἄνθρωποι θέλουν νὰ ἔχουν γνώμη γιὰ ὅλα. Αὐτὸ στὴν ἐποχὴ μας ἔχει ἐπιταθεῖ μὲ τὴν παντοδυναμία τῶν ΜΜΕ, καὶ εἰδικά τοῦ Διαδικτύου. Κριτήριο γιὰ πολλοὺς εἶναι τὸ τί θὰ εἰπωθεῖ, πῶς θὰ σχολιασθεῖ καὶ τί θὰ γραφεῖ καὶ θὰ ἀναρτηθεῖ γιὰ τὰ ἔργα τους. Ἔτσι βιάζονται νὰ κρίνουν τοὺς ἐντός τῆς Ἐκκλησίας μὲ βάση τίς γενικές ἰδέες περὶ πίστεως. Ἐδῶ οἱ χριστιανοὶ καλοῦμαστε νὰ δείχνουμε κυρίως φιλανθρωπία καὶ μέτρο. Εἶναι, ἄλλωστε, τὸ μόνο πού βλέπουν οἱ ἐκτός τῆς κοινότητος. Ἀπαντοῦμε ἀλλὰ καὶ προχωροῦμε στὴν ὁδὸ τῆς πίστεως.

Ἡ ἐργασία γιὰ τὴν πρόοδο στὴν πίστη

Ἡ δεύτερη προϋπόθεση εἶναι ἡ ὑπενθύμιση ὅτι στὴν Ἐκκλησίᾳ ἡ ἐξουσία δὲν εἶναι μία δυναστικὴ συμπεριφορὰ ἢ ἡ ἐπιβράβευση γιὰ τυχόν προσωπικὴν πρόοδο στὴν πίστη, γιὰ νὰ δοξάζονται αὐτοὶ πού ὑπερέχουν. Ὁ Παῦλος ζητᾷ ἀπὸ τοὺς πῶς προχωρημένους νὰ συγκαταβαίνουν στὴν ἀδυναμία τῶν ἀσθενούντων. Νὰ μὴν τοὺς προκαλοῦν, ἀλλὰ νὰ ἐργάζονται, ὥστε καὶ αὐτοὶ νὰ διακρίνουν τί εἶναι οὐσιώδεις καὶ τί ὄχι.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, δέν εἶναι ὅμως οἱ τροφές πού θά μᾶς παρουσιάσουν κοντά στόν Θεό, γιατί, οὔτε ἂν φᾶμε κερδίζουμε τίποτε, οὔτε ἂν δέν φᾶμε χάνουμε τίποτε. Προσέξτε, μήπως ἡ δυνατότητά μας αὐτή γίνει αἰτία νά ἁμαρτήσουν οἱ ἀδύναμοι στήν πίστη. Γιατί, ἂν σέ δεῖ κάποιος ἐμένα, πού ἰσχυρίζεσαι ὅτι τά ξέρεις ὅλα, νά κάθεται στό τραπέζι κάποιου εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, δέν θά ἔνδαρρυνθεῖ ἡ συνειδήσή του, αὐτοῦ πού εἶναι ἀδύναμος στήν πίστη, στό νά τρώει τό κρέας τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιῶν; Καί ἔτσι θά χαθεῖ ὁ ἀδύναμος κατά τήν πίστη ἀδελφός, ἐξαιτίας τῆς «γνώσεώς» σου, αὐτός γιά τόν ὁποῖο πέθανε ὁ Χριστός. Ἀμαρτάνοντας ὅμως κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἔναντι τῶν ἀδελφῶν καί πληγώνοντας τή συνειδήσή τους, πού εἶναι ἀδύναμη, ἁμαρτάνετε ἀπέναντι στόν ἴδιο τόν Χριστό. Γι' αὐτό, ἂν κάποια τροφή σκανδαλίζει τόν ἀδελφό μου, δέν θά φάω κρέας ποτέ, γιά νά μή σκανδαλίσω τόν ἀδελφό μου. Δέν εἶμαι ἀπόστολος ἐγώ; Δέν εἶμαι ἐλεύθερος; Δέν εἶδα τόν Ἰησοῦ Χριστό τόν Κύριό μας; Δέν εἶστε ἐσεῖς τό ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου μου στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου; Ἐάν γιά ἄλλους δέν εἶμαι ἀπόστολος, γιά σᾶς εἶμαι ὁπωσδήποτε, γιατί ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τό ἀποστολικό μου ἀξίωμα καί ἔργο εἶστε ἐσεῖς, πού εἶστε μέ τόν Κύριο.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Αὐτή εἶναι ἡ ἀγάπη. Λαμβάνει ὑπόψη τίς ἀνάγκες ὅλων σέ μία κοινότητα καί δέν λειτουργεῖ μέ ὑπεροψία. Ἡ ἐπίγνωση τί σημαίνει πίστη κάνει αὐτόν πού γνωρίζει νά βάζει τόν ἑαυτό του στή θέση τοῦ πιό ἀδύναμου. Αὐτό δέν σημαίνει συμβιβασμό μέ τήν ἀδυναμία, ἀλλά ἀγώνα ὥστε σταδιακά καί ὁ ἀδύναμος νά φωτιστεῖ καί νά προοδεύσει στά οὐσιώδη.

Παράδοση καί δικαίωμα

Τέλος, ἡ ἐξουσία στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα συνδέεται καί μέ τήν παραίτηση ἀπό τά ὅποια δικαιώματα ἀπορρέουν ἀπό αὐτήν, χάριν τῆς ἀγάπης. Ὁ χριστιανός προτιμᾷ νά στερηθεῖ ὁ ἴδιος παρά νά γίνει ἀφορμή οἱ ἄλλοι νά σκανδαλίζονται καί νά κινδυνεύουν νά χαθοῦν. Ἡ στέρηση σήμερα ἔχει νά κάνει περισσότερο μέ τήν κλήση τοῦ χριστιανοῦ, ἰδίως τῶν ποιμένων, γιά ἰσορροπία ἀνάμεσα στό γράμμα καί τό πνεῦμα τῆς παράδοσης. Ἡ παράδοση δέν πρέπει νά λειτουργεῖ ὡς μίμηση τοῦ παρελθόντος ἀλλά καί ὡς ἀνοιγμα στό παρόν. Νά γίνεται ἐπίκαιρη, χωρίς οἱ χριστιανοί νά παύουν νά εἶναι τό ἄλας τῆς γῆς. Νά συζητοῦν μέ τό σήμερα, χωρίς ὅμως νά ἀδιαφοροῦν γιά τό ὅτι ὁ λόγος, ὁ τρόπος, τά ἦθη, τά σύμβολα ἔχουν ἱστορία. Οἱ χριστιανοί διασώζουμε τά πάντα μέ μέτρο. Ρίπτουμε τόν σπόρο τῆς πίστεως μέ τόν τρόπο πού αὐτή

7 Μαρτίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνεία τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. η' 8 - θ' 2
– Εὐαγγέλιον: Μτθ. κε' 31-46.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Μαρτίου, τῆς Τυρινῆς.
Απόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ' 14-21.

μπορεῖ νά ἀγγίξει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, ἀλλά καί ἀναστέλλουμε τό δικαίωμα τοῦ νά ζοῦμε μέ αὐτό πού ἡ πίστη δέν ἀπαγορεύει, ὅταν οἱ πολλοί δέν εἶναι ἔτοιμοι νά δεχθοῦν. Θά ἔρθει τό πλήρωμα τοῦ χρόνου. Τό ζήτημα τῶν εἰδωλοθύτων λύθηκε ὀριστικά στήν Ἐκκλησία μέ τήν κατάργηση τῆς εἰδωλολατρίας. Ὁ Θεός γνωρίζει τό πότε ἡ ὅποια ἐπικαιροποίηση τοῦ μηνύματος τῆς πίστεως μπορεῖ νά γίνει ἀποδεκτή ἀπό τούς πιστούς.

Ἐξουσία στήν Ἐκκλησία σημαίνει θυσία καί ταπείνωση. Σημαίνει διάκριση καί συγκατάβαση. Σημαίνει πρωτίστως συνάντηση προσώπων πού πιστεύουν, στά πλαίσια μίας ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας. Καί τά τρία σημεῖα ἔχουν νά κάνουν μέ τήν ἀγάπη. Αὐτή πού ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν ὁδό τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, αὐτή πού πάντοτε θά εἶναι καί θά πρεσβεύει ἡ Ἐκκλησία.

π. Θ.Μ.

1821 - 2021

**Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.**

Κεντρική ἴστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821

Twitter: twitter.com/ekklisia1821

Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr